

РЕЗОЛЮЦІЯ
за результатами проведення
Всеукраїнської науково-дискусійної платформи
«Гуманітарна політика в умовах війни»

21 листопада 2025 року відбулася Всеукраїнська науково-дискусійна платформа «Гуманітарна політика в умовах війни», організована Донецьким державним університетом внутрішніх справ спільно з Національною академією внутрішніх справ, Донецьким національним університетом імені Василя Стуса, Одеським національним економічним університетом, Українським державним університетом імені Михайла Драгоманова, Центральноукраїнським державним університетом імені Володимира Винниченка, Мелітопольським державним педагогічним університетом імені Богдана Хмельницького, Комунальним закладом вищої освіти «Вінницька академія безперервної освіти», громадською організацією «Стратегія майбутнього».

Метою заходу було акцентування значення та ролі гуманітарної політики в умовах війни, пріоритету особистості, прав і свобод, цінностей демократії, толерантності та відповідальності.

Захід було спрямовано на фахове обговорення сучасних викликів, які постають перед українським суспільством у сфері гуманітарної безпеки, освіти, інформаційної політики, психологічної підтримки, гендерної рівності та формування людиноцентричних підходів у діяльності державних інституцій.

За результатами обговорення доповідей учасниками було сформульовано такі пропозиції:

1. У сфері гуманітарної безпеки та захисту прав людини:

- активізувати дослідження та моніторинг стану дотримання прав людини в умовах війни, зокрема щодо цивільного населення, внутрішньо переміщених осіб та осіб, що постраждали від воєнних дій;
- сприяти впровадженню міжнародних гуманітарних стандартів у практику державних інституцій та органів місцевого самоврядування;
- посилити міжвідомчу взаємодію щодо захисту прав людини, включаючи інформаційний супровід та правопросвітницьку діяльність.

2. У сфері освіти, науки та культури:

- підтримувати освітні та культурні проекти, спрямовані на формування національної та громадянської ідентичності та стійкості українського суспільства;
- розширювати міжуніверситетську і міжвідомчу співпрацю щодо впровадження інноваційних освітніх практик, які відповідають викликам воєнного часу;
- забезпечувати збереження культурної спадщини та підвищувати роль культури як інструменту психологічної підтримки та суспільного згуртування.

3. У сфері інформаційної політики та протидії дезінформації:

- удосконалювати комунікаційні стратегії державних інституцій із залученням фахівців у галузі медіаграмотності й стратегічних комунікацій;
- активно впроваджувати програми з медіаосвіти та критичного мислення для різних груп населення, включаючи працівників сектору безпеки;

- посилювати міжнародну співпрацю у сфері протидії дезінформації та інформаційним атакам.

4. У сфері психологічної підтримки та реабілітації ветеранів:

- забезпечити розвиток комплексної системи психосоціальної підтримки ветеранів і членів їхніх сімей, заснованої на доказових підходах;

- розширювати доступ до програм професійної та соціальної реінтеграції ветеранів;

- проводити підготовку фахівців, здатних працювати з наслідками психологічної травми та посттравматичного стресу.

5. У сфері гендерної політики:

- сприяти реалізації принципів гендерної рівності в усіх напрямках гуманітарної політики, зокрема при плануванні та впровадженні програм у сфері освіти, соціального захисту, безпеки та реабілітації;

- розширювати дослідження з гендерних аспектів впливу війни та впроваджувати рекомендації щодо підтримки жінок, які постраждали від конфлікту;

- підвищувати обізнаність правоохоронців та державних службовців щодо запобігання гендерно зумовленому насильству.

6. Щодо ролі Національної поліції:

- зміцнювати практики людиноцентричного підходу у роботі поліції, орієнтовані на довіру, партнерство та правозахисні стандарти;

- впроваджувати сучасні тренінгові програми з психологічної стійкості, деескалації конфліктів, роботи з вразливими групами;

- розширювати співпрацю між поліцією, громадськістю та органами місцевого самоврядування у сфері забезпечення громадської безпеки.

7. У напрямі розвитку безбар'єрності:

- підтримувати впровадження національної стратегії безбар'єрності в усіх сферах суспільного життя, з урахуванням потреб ветеранів, людей з інвалідністю, сімей із дітьми, літніх людей;

- забезпечити інтеграцію принципів універсального дизайну в освітні, соціальні, правові та інфраструктурні проєкти;

- формувати культуру безбар'єрності як фундамент гуманітарного відновлення та довгострокового розвитку України.

Учасники науково-дискусійної платформи висловлюють переконання, що реалізація зазначених рекомендацій сприятиме зміцненню гуманітарної стійкості України, розвитку людиноцентричної державної політики та наближенню нашої Перемоги й відбудови на основі демократичних цінностей, європейських стандартів та суспільної єдності.

Організаційний комітет науково-дискусійної платформи